

GALAXISUNK DÉLI ÍVE

Szabad szemmel szemlélve, fényszennyezéstől távoli területen a Tejút halvány, felhőszerű sávként metszi keresztül az éggömböt, amely a kozmosz egyik legnagyobb lát-nivalója. A széles látószögű, hosszú expozícióval készült felvételen kibontakoznak csil-lagai a fényelnyelő porfelhőkkel, apró fénypontokból álló nyílthalmazokkal és – az asztrofotózásra kifejlesztett kamerának köszönhetően – vöröslő diffúz ködökkel együtt. Csillagvárosunk középpontja – és egyben leglátványosabb szakasza – a Nyilas kons-telláció irányába esik, amely hazánkból nézve nagyon alacsonyan mutatkozik a hori-

zont felett. Az őszt folyamán a déli féltékről viszont magasan húzódik az ég, így olyan arcát ismerhetjük meg – az ausztrál főváros déli határán található eukaliptuszok sziluettje felett –, amely tőlünk láthatatlan. A panorámakép a Kentaur bétájával (Hadar) és alfájával (Rigel Kent) kezdődik, majd a Kőröz, a Déli Háromszög, az Oltár, a Szögmérő és a Tavcső csillagképek után a fejtetőn álló Skorpióhoz jutunk, élén (a felvételeen legalul) az Antareszel. A kép jobb oldali íve már számunkra ismerős alakzatokat rejt a Nyíl és a Pajzsi égi rajzolatával.

SZÖVEG ÉS KÉP: LADÁNYI TAMÁS